

SZEGÉNY TETŐFEDŐK!

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 12. szám, 2018. március 23.

Lázár János mondata a március 19-i Facebook-videójában: „Ha elnyerjük a választópolgárok bizalmát április 8-án, akkor Makó térségében Kiszombor felől egy új elkerülőútra lesz szükség.”

Ha viszont nem nyerik el, akkor Makó térségében Kiszombor felől nem lesz szükség egy új elkerülőútra – az elemi logika szerint ez következik a mondatából.

A képlet egyszerűsége mindjárt azt is megmagyarázza, hogy miért hívta fel a figyelmünket Németh Szilárd is a diplomások számának, illetve általában az egyetemi képzés eltúlzott voltára a tetőfedésnek a munka fogalmának meghatározásában betöltött szerepéről szóló beszédében. (Pétfürdő, márc. 7.) Hát mert ebből a példából is láthatjuk, mekkora ostobaság túlbonyolítani az emberi szükségletek és a fennálló társadalmi berendezkedés közötti összefüggés kérdéseit. Hatalmas pazarlás, kidobott pénz köteteket összehordani a témára vonatkozó, kórosan intellektualizáló elméletekből. Ebben az ügyben egyedül a kormány szerény és olcsón kivitelezhető teóriáját érdemes elfogadnunk. Ez pedig, mint látjuk, a végén szépen összeér: hatalmon lévő párt, szavazás és elkerülőút iránti szükséglet egy pillanat alatt rövidre zárható benne. Orbán van hatalmon – van szükséglet, Orbán nincs hatalmon – nincs szükséglet. A modell tudálékoskodások nélkül is egységes és kerek. Mondhatni, akár egy jurta teteje. Amelyhez ugyan szintén nélkülözhetetlen a tervezői (mondhatni: értelmiségi) tudás, de mivel a társadalmi szerződés vagy a jogállamiság fogalmáról nemigen szoktak volt gondolkodni benne, valóban az a legegyszerűbb, ha áprilisban végképp abba költözünk vissza. Igaz, így épp szegény tetőfedőknek kell lemondaniuk a szakmájukról, de csak találnak majd nekik valami közmunkát, ha másutt nem, hát a nemrég visszanyert lovasnemzeti öntudatunk fényesre suvikszolása körül.